

C. OPAŁOWE I OŚWIETLENIOWE.

Materiały i energia do celów opałowych i oświetleniowych gospodarstwa domowego, jak: drewno, torf, węgiel, nafta, koks, brykiety, świece, zapalki, energia elektryczna, gaz.

D. HIGIENY CODZIENNEJ.

Najniezbędniejsze artykuły higieny codziennej, jak: mydło, wapno i inne środki do utrzymania czystości.

95**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH**

z dnia 27 stycznia 1938 r.

w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów.

Na podstawie art. 80 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 128) zarządzam co następuje:

Rozdział I.**Przepisy ogólne.**

§ 1. (1) Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się wyłącznie do oficerów marynarki wojennej.

(2) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia, oznaczają artykuły dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 128).

(3) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

Do art. 5.

§ 2. Zasady badania i oceny zdolności do pełnienia służby oficerów oraz tryb postępowania wojskowo-lekarskich komisji rewizyjnych określają osobne dla marynarki wojennej przepisy sanitarne.

Rozdział II.**Tytuły i stopnie oficerów oraz prawa i obowiązki oficerów kontraktowych.**

Do art. 7 § 2.

§ 3. (1) Pełnym tytułem oficera jest jego stopień wojskowy z oznaczeniem stopnia naukowego; ponadto w grupach oficerów zdrowia i administracji korpusu oficerów służb marynarki wojennej dodaje się w tytule określenie specjalności.

(2) Oficerowie dyplomowani do stopnia komandora włącznie używają w tytule wyrazu

„dyplomowany” bezpośrednio po określeniu stopnia.

(3) Stopień naukowy umieszcza się bezpośrednio przed nazwiskiem.

(4) Szczegółowe brzmienie i skróty tytułów podaje załącznik Nr 1.

Do art. 9.

§ 4. (1) Oficerowie stanu spoczynku oraz oficerowie i podchorążowie rezerwy przy mianowaniu oficerami służby stałej otrzymują datę mianowania nie wcześniejszą niż dzień zgłoszenia się do służby czynnej.

(2) Mianowania na wszystkie stopnie ogłasza się w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Do art. 10.

§ 5. (1) Kolejność w starszeństwie absolwentów Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej, kształcącej na oficerów służby stałej, określa się na podstawie wyników pracy w Szkole, na okrętach szkolnych i innych okrętach na okrętach Rzeczypospolitej Polskiej oraz praktyki, przewidzianych w programie wyszkolenia Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej.

(2) Kolejność w starszeństwie podporuczników marynarki rezerwy korpusów osobowych oficerów broni i w grupie administracji korpusu oficerów służb marynarki wojennej określa się na podstawie wyników, osiągniętych na kursach podchorążych marynarki rezerwy, na praktyce i podczas ćwiczeń rezerwy.

§ 6. (1) Kolejność w starszeństwie przy mianowaniu oficerów na wyższy stopień określa się według starszeństwa poprzednio posiadanego, poczynając od najstarszego datą i kolejnością.

(2) Z bardzo ważnych względów służbowych kolejność w starszeństwie przy mianowaniu na wyższy stopień można określić inaczej.

(3) Oficer rezerwy mianowany oficerem służby stałej może otrzymać datę starszeństwa wcześniejszą od daty zgłoszenia się do służby czynnej, nie wcześniejszą jednak od daty starszeństwa, którą miał jako oficer rezerwy, a kolejność w starszeństwie — zależnie od wyników praktyki.

§ 7. (1) W razie przeniesienia oficera służby stałej lub oficera rezerwy z jednego korpusu osobowego do drugiego lub z grupy do grupy albo z wojska do marynarki wojennej, oficer zatrzymuje posiadane starszeństwo, a kolejność w starszeństwie otrzymuje taką, jaka by odpowiadała jego poprzedniemu zaszeręgowaniu.

(2) Oficer służby stałej przeniesiony do rezerwy zatrzymuje posiadane starszeństwo a kolejność w starszeństwie otrzymuje w myśl ust. (1).

(3) Oficer stanu spoczynku powołany do służby czynnej jako oficer służby stałej zatrzymuje posiadane starszeństwo, kolejność w starszeństwie zaś otrzymuje taką, jaka by odpowiadała w czasie powołania do służby jego poprzedniemu zaszeręgowaniu.

§ 8. (1) Przy mianowaniu oficerem służby stałej i rezerwy mianowany otrzymuje patent (wzór jak załącznik Nr 2).

(2) Przy mianowaniu oficera na każdy następny stopień mianowany otrzymuje zarządzenie o mianowaniu (wzór jak załącznik Nr 3).

Do art. 13 § 1 i 3.

§ 9. (1) Stanowiskiem wymaganym do mianowania na wyższy stopień w myśl art. 13 § 1 jest tylko stanowisko, na które oficer został wyznaczony przez Ministra Spraw Wojskowych lub Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

(2) Mianowanie na wyższy stopień na podstawie art. 13 § 1 następuje najpóźniej z dniem pierwszym tego miesiąca, w którym oficer zostaje przeniesiony w stan spoczynku.

(3) Dodatkowe warunki mianowania na wyższy stopień oficerów przenoszonych w stan spoczynku a objętych art. 13 § 3 określają corocznie wytyczne o mianowaniach.

Do art. 14 § 3 i 4.

§ 10. Wyższymi szkołami wojskowymi są:

- a) dla oficerów korpusu morskiego — wyższa wojenno-morska szkoła w kraju lub za granicą,
- b) dla oficerów korpusu morskiego i korpusu morskich oficerów technicznych, nie przeznaczonych do służby na okrętach morskich — Wyższa Szkoła Lot-

nicza i Wyższa Szkoła Inżynierii lub inna, uznana za równorzędną.

§ 11. (1) Stanowiskami liniowymi dającymi podstawę do mianowania kapitanem marynarki są stanowiska: oficerów wachtowych, oficerów-specjalistów, oficerów-mechaników i zastępców dowódców na okrętach morskich i statkach rzecznych oraz oficerów flagowych zespołów okrętów morskich i rzecznych, tudzież dowódców plutonów, oficerów baterij, młodszych oficerów pilotów i oficerów obserwatorów formacji i oddziałów lądowych oraz lotnictwa morskiego, a ponadto dowódców pododdziałów, oficerów kursowych i oficerów-instruktorów w szkolnictwie oraz stanowiska oficerów-instruktorów w wojskowych ośrodkach przysposobienia morskiego (równorzędnych).

(2) Przepis ust. (1) nie dotyczy poruczników marynarki na stanowiskach dowódców plutonów i pododdziałów gospodarczych.

Do art. 18 § 2.

§ 12. (1) Oficerami kontraktowymi mogą być obywatele państwa polskiego oraz obywatele państw obcych.

(2) Jako oficerowie kontraktowi mogą być przyjmowani również oficerowie stanu spoczynku, rezerwy, na czas wojny i w stopniach honorowych.

(3) Oficerowie kontraktowi pełnią służbę na podstawie umowy, zawartej w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów, regulującej równocześnie sprawę uposażenia.

(4) Oficerów kontraktowych można wyznaczać na stanowiska objęte składami osobowymi oficerów służby stałej, można też powierzać im funkcje poza składami osobowymi.

(5) Do oficerów kontraktowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 7, 8, 48—51 i 54—63.

§ 13. Nadanie oficerowi kontraktowemu wyższego stopnia może nastąpić jedynie na podstawie nowej umowy.

§ 14. Stosunek służbowy oraz wzajemny stosunek pod względem starszeństwa oficerów kontraktowych do oficerów służby stałej regulują rozkazy Ministra Spraw Wojskowych i Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

Do art. 19 § 2.

§ 15. (1) Wdrożenie przeciw oficerowi postępowania karno-sądowego lub honorowego nie połączonego z tymczasowym aresztowaniem lub z zawieszeniem w czynnościach służbowych nie wstrzymuje przedstawienia wniosku o mianowanie.

(2) Do wniosku o mianowanie należy dołączyć opinię prokuratora sądu admirałskiego lub przewodniczącego sądu honorowego, czy czy-

ny, o których dokonanie jest oficer oskarżony, stanowią przypadki o mniejszym znaczeniu.

Do art. 20.

§ 16. O zawieszeniu postępowania karno-sądowego wdrożonego w przypadku określonym w art. 20 § 1 lit. c) melduje prokurator sądu admirałskiego Ministrowi Spraw Wojskowych przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 17. Przyczyny, uzasadniające w myśl art. 20 pozbawienie oficera stopnia i skreślenie go z ewidencji oficerów, ustają:

- a) w przypadkach określonych w art. 20 § 1 lit. a) i b), jeżeli po uchyleniu prawomocnego wyroku, powodującego skutki w tym przepisie określone, zapadło nowe orzeczenie prawomocne nie skazujące na karę dodatkową na czci, bądź na karę pociągającą za sobą w myśl przepisów kodeksu karnego wojskowego wydalenie z marynarki wojennej albo z korpusu oficerskiego oraz jeżeli po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania honorowego nie orzeczono kary wykluczenia z korpusu oficerskiego;
- b) w przypadku określonym w art. 20 § 1 lit. c), jeżeli w razie podjęcia postępowania karno-sądowego nastąpiło prawomocne ukończenie postępowania karnego nie połączone z orzeczeniem kary dodatkowej na czci oraz jeżeli po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania honorowego nie orzeczono kary wykluczenia z korpusu oficerskiego;
- c) w przypadku określonym w art. 20 § 1 lit. d), jeżeli w razie zniesienia w drodze wznowienia postępowania honorowego orzeczenia, powodującego skutki w tym przepisie określone, nie orzeczono ponownie kary wykluczenia z korpusu oficerskiego.

§ 18. Pozbawienie oficera stopnia oraz odzyskanie stopnia utraconego przez oficera ogłasza się z podaniem podstawy w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

R ó z d z i a ł III.

Oficerowie służby stałej.

Do art. 24 § 2.

§ 19. Uprawnienia Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej i podległych mu dowódców do mianowania na stanowiska służbowe i zwalniania z nich określają osobne rozkazy.

Do art. 26.

§ 20. (1) Opinią stwierdzającą nieprzydatność do służby stałej jest opinia niedosta-

teczna, wydana przy rocznym opiniowaniu na podstawie instrukcji o opiniowaniu oficerów.

(2) Po zbadaniu słuszności opinii, określonej w ust. (1), zarządzonym na prośbę interesowanego oficera lub z urzędu, oficer ten zostaje zawiadomiony o rozstrzygnięciu Ministra Spraw Wojskowych.

§ 21. Oficer służby stałej, który otrzymał od dwóch jednocześnie opiniujących dwukrotnie opinię stwierdzającą nieprzydatność do służby stałej, uznaną — w przypadku odwołania się oficera — przez Ministra Spraw Wojskowych za słuszną, zostaje zwolniony ze służby stałej nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od daty wpłynięcia ostatniej opinii do Kierownictwa Marynarki Wojennej, bądź od daty zawiadomienia oficera o rozstrzygnięciu Ministra Spraw Wojskowych co do słuszności tej opinii.

Do art. 27.

§ 22. (1) Wnioski o zarządzenie wdrożenia postępowania rewizyjno-lekarskiego przedstawia w drodze służbowej Ministrowi Spraw Wojskowych przełożony o uprawnieniach równorzędnych co najmniej z uprawnieniami dowódcy pułku.

(2) Każdy wniosek uprawnionego przełożonego o zarządzenie wdrożenia postępowania rewizyjno-lekarskiego z powodu obniżenia zdolności psychicznych lub fizycznych następnii przełożeni przedstawiają Ministrowi Spraw Wojskowych w terminie do dwóch tygodni.

(3) Wdrożenie postępowania rewizyjno-lekarskiego zarządza Minister Spraw Wojskowych.

§ 23. Wojskowo-lekarska komisja rewizyjna wydaje orzeczenie stwierdzające stopień niezdolności oficera do służby stałej oraz stawia wnioski o określenie związku przyczynowego między uszkodzeniem zdrowia lub obniżeniem zdolności fizycznych bądź psychicznych a służbą wojskową w marynarce wojennej i o ustalenie procentu utraty zdrowia w związku z tą służbą, przedstawiając akt rewizyjno-lekarski Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej, który przedstawia go Ministrowi Spraw Wojskowych (Biuro Personalne) ze swoją opinią.

Do art. 28.

§ 24. (1) W przypadku dostania się oficera do niewoli bądź zaginięcia na terenie działań wojennych Minister Spraw Wojskowych przenosi go w stan nieczynny, nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia dostania się do niewoli lub zaginięcia.

(2) Bezpośrednio po dostaniu się oficera do niewoli właściwi przełożeni w meldunkach

do następnych przełożonych podają przyczynę dostania się do niewoli, następnii przełożeni zaś meldunki te przesyłają w drodze służbowej do Ministerstwa Spraw Wojskowych (Biuro Personalne) dołączając swoje uwagi, dotyczące dostania się oficera do niewoli.

(3) Jeżeli przyczyna dostania się do niewoli nie jest znana albo wydaje się wątpliwą lub nieusprawiedliwioną, sprawa po powrocie z niewoli podlega badaniu przez specjalną komisję, której skład i tryb postępowania określa osobny regulamin.

§ 25. (1) Oficera służby stałej w stanie czynnym przenosi w stan nieczynny Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

(2) Prośbę o przeniesienie w stan nieczynny składa oficer w drodze służbowej do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej podając przyczynę, dla której prosi o przeniesienie oraz czas pozostawania w stanie nieczynnym.

(3) Przeniesienie w stan nieczynny następuje zawsze z dniem pierwszym miesiąca; czas pozostawania w stanie nieczynnym określa się w miesiącach i latach.

(4) Czas pozostawania w stanie nieczynnym może być na prośbę oficera przedłużony; prośbę o przedłużenie odpowiednio uzasadnioną należy wnieść w drodze służbowej najpóźniej na trzy tygodnie przed terminem powrotu do stanu czynnego.

Do art. 30 § 1 pkt 1).

§ 26. Przeniesienie w stan spoczynku z powodu osiągnięcia granicy wieku następuje w ciągu danego roku kalendarzowego po dniu, w którym oficer osiągnął granicę wieku.

Do art. 34.

§ 27. (1) O zamierzonym powołaniu do państwowej służby cywilnej, służby samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych zawiadamia się oficera co najmniej na trzy miesiące przed powołaniem go na praktykę. W zawiadomieniu podaje się instytucję, do której oficer zostaje wyznaczony, przy czym może on prosić o przydzielenie do pewnego określonego działu w tej instytucji, bądź o zmianę wyznaczonej instytucji na inną.

(2) W razie nieprzydatności do służby w instytucji, w której oficer odbywa praktykę, przenosi się go na wniosek komisji, wyznaczonej w myśl art. 34 § 4, do innej instytucji, bardziej odpowiadającej jego uzdolnieniom, przy czym czas praktyki w poprzedniej instytucji można wliczać całkowicie lub częściowo do czasu praktyki w nowej instytucji. Po odbyciu praktyki przenosi się oficera z dniem ostatnim miesiąca w stan spoczynku albo do rezerwy lub popołitego ruszenia.

§ 28. Oficerów służby stałej wszystkich korpusów osobowych niezależnie od przepisu art. 34 § 1 oraz bez względu na wiek i czas służby na ich prośbę uwzględnioną przez Ministra Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej i za zgodą właściwego ministra można przydzielać na praktykę na okres do sześciu miesięcy w celu przygotowania do objęcia stanowisk w państwowej służbie cywilnej, służbie samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych.

Rozdział IV.

Oficerowie stanu spoczynku, rezerwy i popołitego ruszenia.

Do art. 35 § 3.

§ 29. Oficerowie stanu spoczynku mogą być powoływani na ćwiczenia okresowe bądź ćwiczenia krótkie. Ćwiczenia okresowe trwają od dwóch do czterech tygodni a ćwiczenia krótkie od jednego do siedmiu dni; szczegółowe przepisy w sprawie ćwiczeń podają corocznie rozkazy Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

Do art. 36.

§ 30. (1) Mianowanie oficera stanu spoczynku na wyższy stopień następuje po odbyciu ćwiczeń i stwierdzeniu przydatności do pełnienia funkcji na stanowisku bezpośrednio wyższym od przewidzianego dla stopnia posiadanego.

(2) Wniosek o mianowanie sporządza przełożony, któremu oficer stanu spoczynku był podporządkowany służbowo podczas odbywania ćwiczeń.

Do art. 39.

§ 31. (1) Opinią stwierdzającą nieprzydatność do służby wojskowej na stanowisku oficerskim jest opinia niedostateczna, wydana na podstawie instrukcji o opiniowaniu oficerów, po odbytych przez oficera rezerwy ćwiczeniach.

(2) Oficer rezerwy, który wniósł do Ministra Spraw Wojskowych prośbę o zbadanie słuszności opinii stwierdzającej nieprzydatność do służby wojskowej na stanowisku oficerskim, otrzymuje po rozpatrzeniu wniesionej prośby zawiadomienie o rozstrzygnięciu Ministra Spraw Wojskowych.

(3) Pozbawienie oficera rezerwy stopnia oraz odzyskanie stopnia utraconego przez oficera rezerwy ogłasza się z podaniem podstawy w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Do art. 41 § 2.

§ 32. (1) Oficerem służby stałej może być mianowany ponownie oficer, który pozostawał w rezerwie nie dłużej niż przez lat trzy.

(2) Okres służby próbnej wynosi jeden rok; jeżeli czas pozostawania w rezerwie nie przekracza jednego roku, Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej może okres służby próbnej skrócić.

Rozdział V.

Tajemnica służbowa.

Do art. 48.

§ 33. Zachowanie tajemnicy służbowej w sprawach wymienionych w art. 48 § 1 obowiązuje wobec każdego, komu oficer nie jest obowiązany donosić o tych sprawach.

§ 34. (1) Od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej zwalniają:

- 1) Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej — Generalny Inspektor Sił Zbrojnych lub Minister Spraw Wojskowych, zależnie od rodzaju sprawy;
- 2) oficerów marynarki wojennej pełniących służbę w Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych i Sztapie Głównym z reguły, innych zaś oficerów, jeżeli Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej uzna, iż sprawa wchodzi w zakres działania Generalnego Inspektoratu Sił Zbrojnych — Generalny Inspektor Sił Zbrojnych;
- 3) pozostałych admirałów, oficerów sztabowych, starszych i młodszych:
 - a) w czasie pokoju oraz w czasie wojny na obszarze nie objętym stanem wojennym — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej, jeżeli sprawa wchodzi w zakres jego kompetencji,
 - b) w czasie wojny na obszarze objętym stanem wojennym — przełożony wskazany przez Naczelnego Wodza.

(2) W przypadku, gdy określona sprawa nie należy do kompetencji Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej lub gdy należy albo jest związana ze sprawami wchodzącymi jednocześnie w zakres działania Sił Zbrojnych poza marynarką wojenną albo w sprawach wątpliwych, w szczególności, gdy zachodzi obawa, że ujawnienie tajemnicy mogłoby wyrządzić szkodę Państwu, Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej zwraca się o decyzję do Ministra Spraw Wojskowych.

§ 35. (1) W sprawie zwolnienia od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej należy zwracać się pisemnie do upoważnionego przełożonego; w przypadkach nie cierpiących zwłoki można wystąpić także z wnioskiem ustnym.

(2) O każdym udzielonym zwolnieniu od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej

Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej melduje Ministrowi Spraw Wojskowych.

Rozdział VI.

Umundurowanie oficerów.

Do art. 49 § 2.

§ 36. Umundurowanie i uzbrojenie oficerów określa Minister Spraw Wojskowych osobnymi dla marynarki wojennej przepisami, a rozkazy o noszeniu munduru wydaje Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej.

Rozdział VII.

Małżeństwa oficerów.

Do art. 52 § 2.

§ 37. (1) Do otrzymania zezwolenia na zawarcie małżeństwa wymagane są następujące warunki:

- a) posiadanie co najmniej stopnia kapitana marynarki;
- b) nieposzlakowana opinia narzeczonej;
- c) poziom umysłowy i towarzyski narzeczonej odpowiadający stanowisku żony oficera.

(2) Porucznicy marynarki mogą otrzymać zezwolenie na zawarcie małżeństwa, jeżeli poza warunkami wymienionymi w ust. (1) lit. b) i c) zostanie złożona suma pieniężna, wynosząca różnicę między rocznym uposażeniem porucznika marynarki a kapitana marynarki utrzymujących rodzinę, pomnożoną przez współczynnik określony przez Ministra Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej. Z sumy tej będzie wypłacane uzupełnienie uposażenia do stopnia kapitana marynarki.

(3) Po mianowaniu porucznika marynarki kapitanem marynarki lub rozwiązaniu z nim stosunku służbowego pozostałą kwotę zwraca się osobie, która ją złożyła albo jej prawnym następcą.

§ 38. (1) Zezwoleń na zawarcie małżeństwa oficerom w służbie czynnej udzielają:

- 1) oficerom pełniącym służbę w Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych i w Sztapie Głównym oraz w instytucjach podległych — Generalny Inspektor Sił Zbrojnych;
- 2) pozostałym admirałom, oficerom sztabowym i starszym oraz porucznikom marynarki określonym w § 37 ust. (2):
 - a) w czasie pokoju i w czasie wojny na obszarze nie objętym stanem wojen-

nym — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej,

- b) w czasie wojny na obszarze objętym stanem wojennym — przełożony o uprawnieniach co najmniej Dowódcy Floty.

(2) Zezwoleń na zawarcie małżeństwa admirałom, oficerom sztabowym i starszym służby stałej w stanie nieczynnym udziela Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej.

(3) Decyzja przełożonego uprawnionego do udzielania zezwoleń na zawarcie małżeństwa jest ostateczna.

§ 39. (1) Prośby o zezwolenie na zawarcie małżeństwa oficerowie w służbie czynnej wnoszą drogą służbową do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej, zaś oficerowie służby stałej w stanie nieczynnym — do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej przez najbliższego komendanta garnizonu.

(2) W prośbie należy wyszczególnić:

- a) nazwisko i imiona rodziców bądź opiekunów narzeczonej, ich zajęcie oraz miejsce zamieszkania;
- b) wykształcenie i ewentualne zajęcie narzeczonej.

(3) Do prośby należy dołączyć:

- a) metryki urodzenia obojga narzeczonych;
- b) akty zejścia (śmierci) poprzedniej żony lub męża, jeżeli narzeczony lub narzeczona jest wdowcem lub wdową;
- c) dokument stwierdzający unieważnienie małżeństwa lub uzyskanie rozwodu, jeżeli poprzedni związek małżeński jednego lub obojga narzeczonych został unieważniony lub nastąpił rozwód;
- d) deklarację stwierdzającą możliwość złożenia kwoty wymienionej w § 37 ust. (2), jeżeli petent jest porucznikiem marynarki.

§ 40. (1) Dowódca Floty, Dowódca Floty Rzesznej i Komendant Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej (równorzędnej) po otrzymaniu prośby o zezwolenie na zawarcie małżeństwa:

- a) ogłasza niezwłocznie jej treść na odprawie podległym oficerom, żądając zgłoszenia ewentualnych zastrzeżeń przeciw projektowanemu małżeństwu;
- b) w terminie trzech miesięcy od otrzymania prośby bada przy użyciu w razie potrzeby odpowiednich organów wojskowych lub, gdy się tego nie da uniknąć, cywilnych, czy zachodzą warunki do udzielenia zezwolenia.

(2) Po upływie terminu określonego w ust. (1) przełożony wymienionej w powyższym

ustępie formacji (równorzędny) składa raport przełożonemu uprawnionemu do udzielenia zezwolenia na zawarcie małżeństwa z wnioskiem przychylnym lub odmownym, zależnie od wyniku przeprowadzonych badań, przy czym wniosek powinien być należycie uzasadniony.

(3) Z prośbą oficera służby stałej w stanie nieczynnym postępuje w podobny sposób komendant garnizonu, przy czym w toku badań powinien zażądać od dowódcy wymienionej w ust. (1) formacji (równorzędnej), w której oficer pełnił ostatnio służbę, opinii podległych temu dowódcy oficerów co do zamierzonego małżeństwa.

(4) Jeżeli przełożony wymieniony w ust. (1) (równorzędny) uważa, że zachodzi przypadek niecierpiący zwłoki, może prośbę oficera przedstawić przełożonemu uprawnionemu do udzielenia zezwolenia przed upływem terminu określonego w ust. (1).

(5) Przepisów paragrafu niniejszego nie stosuje się do prośb wnoszonych przez admirałów.

§ 41. (1) Zezwolenia na zawarcie małżeństwa wydaje się na piśmie (wzór jak załącznik Nr 4).

(2) Porucznikom marynarki zezwolenie na zawarcie małżeństwa wydaje się dopiero po wpłaceniu sumy pieniężnej określonej w § 37 ust. (2).

(3) Po załatwieniu prośby o zezwolenie na zawarcie małżeństwa należy zwrócić oficerowi przedstawione dokumenty.

§ 42. (1) Zezwolenie na zawarcie małżeństwa traci swą moc, jeżeli małżeństwa nie zawarto w przeciągu roku od dnia wystawienia zezwolenia.

(2) Zezwolenie powinno zawierać określenie terminu ważności.

§ 43. O zawarciu małżeństwa powinien oficer złożyć pisemny meldunek z dołączeniem odpisu aktu ślubu w ciągu czternastu dni od dnia ślubu.

Do art. 53.

§ 44. Przeniesienie w stan spoczynku, do rezerwy lub pospolitego ruszenia na podstawie art. 53 zarządza Minister Spraw Wojskowych.

Rozdział VIII.

Działalność polityczna, wykonywanie zawodu cywilnego itp.

Do art. 55.

§ 45. Oficerom służby stałej oraz wszystkim innym pełniącym służbę czynną nie wolno w szczególności:

- brać udziału w zgromadzeniach, wiecach lub zebraniach o charakterze politycznym,
- uczestniczyć w manifestacjach politycznych,
- roztrząsać w prasie zagadnień politycznych.

Do art. 56.

§ 46. (1) Do rodziny w rozumieniu art. 56 należą:

- a) żona,
- b) dzieci ślubne i uprawnione oraz pasierby — do czasu uzyskania pełnoletności,
- c) rodzice oficera, jeżeli są pod jego opieką i wskutek podeszłego wieku lub stanu zdrowia nie są w możności zarządzać swym przedsiębiorstwem handlowym lub przemysłowym.

(2) Dla uzyskania zezwolenia na nadzór albo zarządzanie przedsiębiorstwem handlowym lub przemysłowym oficer składa prośbę w drodze służbowej do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej, określając dokładnie przedsiębiorstwo i konieczność nadzoru lub zarządzania, a w przypadku zasługującym na uwzględnienie Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej przedstawia ją Ministrowi Spraw Wojskowych do decyzji.

§ 47. (1) Udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu cywilnego lub podejmowanie się prac okresowych i o charakterze przejściowym może nastąpić na prośbę oficera lub na wniosek interesowanej instytucji.

(2) Udzielenie zezwolenia następuje, jeżeli przemawiają za tym potrzeby marynarki wojennej lub wojska albo inne ważne względy państwowe lub społeczne, a w szczególności:

- a) jeżeli specjalizacja i pogłębienie wiedzy fachowej oficera jest korzystne dla marynarki wojennej lub wojska, albo
- b) gdy praca ze względów państwowych lub społecznych jest konieczna z powodu braku na miejscu fachowych sił cywilnych.

(3) Oficerowie nie mogą uzyskać zezwolenia na wykonywanie zawodu cywilnego oraz prac dorywczych i o charakterze przejściowym jak również na okresowe zajęcia w takich instytucjach lub zakładach pracy, w których ze względu na zajmowane stanowisko są obowiązani do przeprowadzania jakichkolwiek czynności służbowych.

§ 48. (1) Zezwolenia na pracę dorywczą lub o charakterze przejściowym oraz w sporadycznych przypadkach na wygłaszanie odczytów i prowadzenie wykładów itp. udziela Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej lub upo-

ważniony przez niego Dowódca Floty (w odniesieniu do podległych oficerów).

(2) Zezwolenia na pracę i wykonywanie zawodu we wszystkich innych przypadkach udziela Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej według wytycznych Ministra Spraw Wojskowych.

§ 49. (1) Wnioski i prośby o zezwolenie na wykonywanie zawodu cywilnego lub prac okresowych albo o charakterze przejściowym należy wносить do bezpośrednio przełożonej władzy oficera, którego prośba lub wniosek dotyczy. W prośbie należy dokładnie określić zawód, który oficer chce wykonywać, bądź pracę okresową lub o charakterze przejściowym, której chce się podjąć, a jeżeli jest to połączone z zawarciem umowy, przedstawić jej projekt.

(2) Władza przełożona przedstawiając wnioski lub prośbę władzy powołanej do udzielenia zezwolenia powinna wyrazić swą opinię czy zachodzą warunki, uzasadniające udzielenie zezwolenia oraz czy oficer, którego wniosek lub prośba dotyczy, pełni swe obowiązki służbowe w sposób pozwalający przypuszczać, że udzielenie zezwolenia nie spowoduje szkody dla interesów służby. Władza przełożona powinna przy tym z reguły przeciwdziałać w pracy oficerów w dziedzinach luźno związanych z potrzebami marynarki wojennej lub wojska.

§ 50. (1) Wnioski i prośby o zezwolenie na wykonywanie zawodu cywilnego lub prac okresowych należy przedstawiać Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej w ciągu listopada każdego roku, w drodze służbowej.

(2) Niezależnie od tego terminu mogą być przedstawiane wyjątkowo wnioski i prośby, gdy zachodzi konieczność ze względu na pilny interes marynarki wojennej lub wojska, państwowo albo społeczny.

§ 51. (1) Oficerowie służby stałej w stanie czynnym oraz oficerowie rezerwy powołani do służby czynnej w celu mianowania oficerami służby stałej, którzy uzyskali zezwolenie na wykonywanie zawodu cywilnego, nie mogą zawierać z pracodawcą umowy o pracę przeszkadzającą ich obowiązkom służbowym.

(2) Wykonywanie zawodu cywilnego może się odbywać wyłącznie w czasie poza zajęciami służbowymi i w żadnym przypadku nie może być przeszkodą w pełnieniu przez oficera jego obowiązków służbowych.

(3) W razie uznania, że wykonywanie zawodu cywilnego przez oficera stanowi wyraźną przeszkodę w pełnieniu przez niego służby, przełożony o uprawnieniach równorzędnych z uprawnieniami co najmniej dowódcy dywizji zawieszając udzielenie zezwolenie i występuje bezzwłocznie do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej z odpowiednim wnioskiem.

§ 52. Wykonywanie zawodu cywilnego w mundurze oraz ogłaszanie się oficerów, którzy otrzymali zezwolenie na wykonywanie zawodu cywilnego, jest zakazane.

§ 53. (1) Wnioski o wyznaczenie oficera do władzy zarządzającej lub nadzorczej przedsiębiorstwa handlowego albo przemysłowego oraz użycie oficera w takim przedsiębiorstwie właściwi przełożeni przedstawiają w drodze służbowej Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej, który w przypadku zasługującym na uwzględnienie przedstawia je Ministrowi Spraw Wojskowych, przy czym przełożeni podają we wnioskach powody uzasadniające wyznaczenie lub użycie oficera oraz czas, na który oficer ma być wyznaczony lub użyty.

(2) Oficerowie nie mogą być wyznaczani do przedsiębiorstw, z którymi ze względu na zajmowane stanowisko bezpośrednio zawierają umowy, przeprowadzają przetargi i przyjmują dostawy (komisje zakupów, odbiorcze itp.).

(3) W przypadkach wyznaczenia oficera do władzy zarządzającej lub nadzorczej Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej może przyznać oficerowi specjalne wynagrodzenie z funduszków skarbowych lub przekazanych przez przedsiębiorstwo, przy czym wypłatę tego wynagrodzenia dokonują organa wojskowe.

§ 54. Oficera służby stałej po ukończeniu wyższych studiów, na które był przydzielony, można wyznaczyć do odbycia praktyki w odpowiednich wytwórniach lub przedsiębiorstwach dla pogłębienia wiedzy fachowej potrzebnej do pełnienia służby, przy czym na czas odbywania tej praktyki oficer może być przeniesiony z urzędu w stan nieczynny na podstawie art. 28 § 1 lit. c).

§ 55. (1) Oficerowie służby stałej w stanie nieczynnym wnoszą prośby o zezwolenie na udział w handlu i przemyśle oraz wykonywanie zawodu cywilnego do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej, a na pracę o charakterze przejściowym — do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej lub do Dowódcy Floty (oficerowie podległych mu formacji, oddziałów i instytucji).

(2) Przepis § 52 ma również zastosowanie do oficerów służby stałej w stanie nieczynnym.

§ 56. (1) Oficerowie mogą bez zezwolenia władz zajmować się pracami z dziedziny nauki, sztuki lub literatury, jeżeli prace te nie przeszkadzają obowiązkom służbowym. Prace te mogą oficerowie podpisywać również pseudonimami lub inicjałami, przy czym w tym przypadku ani stopień, ani charakter wojskowy autora nie może być zaznaczony.

(2) Czynny udział w prasie i w wydawnictwach normuje regulamin służby wewnętrznej.

Rozdział IX.

Urlopy.

Do art. 58.

§ 57. (1) Oficerom przysługują urlopy wypoczynkowe w następującym wymiarze:

- a) oficerom młodszym i starszym — 4 tygodnie,
- b) oficerom sztabowym i admirałom — 6 tygodni.

(2) Oficerowie starsi (kapitanowie marynarki) po osiemnastu latach służby w stopniu oficerskim mogą uzyskać jako nagrodę za wydajną pracę urlop wypoczynkowy w wymiarze do sześciu tygodni.

(3) Oficerowie młodsi i starsi, wchodzący w skład załóg w jednostkach liniowych lotnictwa morskiego, jak i zaokrętowani co najmniej jeden rok bez przerwy na okrętach podwodnych, już po pięciu latach służby w stopniu oficerskim mogą otrzymać urlop wypoczynkowy w wymiarze do sześciu tygodni, przy czym prawo to traci się po zmianie rodzaju służby.

§ 58. Oficerom wszystkich korpusów osobowych po piętnastu latach służby w stopniu oficerskim albo po przesłużeniu dziesięciu lat w personelu latającym lotnictwa morskiego lub na okrętach podwodnych można udzielić raz w ciągu służby urlopu wypoczynkowego w podwójnym wymiarze normy przysługującej w myśl § 57 ust. (1).

§ 59. (1) Urlop wypoczynkowy jest uprawnieniem oficera i powinien być udzielony w ciągu roku kalendarzowego.

(2) Urlopu wypoczynkowego można udzielić w częściach na prośbę oficera lub jeżeli tego wymagają względy służbowe.

§ 60. (1) Wstrzymanie lub odwołanie urlopu albo zmniejszenie wymiaru urlopu poszczególnym oficerom może nastąpić jedynie z ważnych względów służbowych jak: większe braki ilościowe wśród korpusu oficerskiego danej jednostki, zagrożenie bezpieczeństwa, wykonanie ważnych prac nie cierpiących zwłoki, ze względów wyszkoleniowych na zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych lub Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej w granicach udzielonych mu przez Ministra Spraw Wojskowych kompetencji.

(2) Obowiązkiem przełożonych jest czuwanie, aby z ograniczeń wymienionych w ust. (1) korzystano tylko w bardzo ważnych przypadkach.

(3) Przełożony wstrzymujący lub odwołujący urlop albo zmniejszający wymiar urlopu melduje o tym bezpośrednio wyższemu przełożonemu.

(4) Wyższy przełożony, który otrzymał meldunek w myśl ust. (3), obowiązany jest zbadać słuszność wydanego zarządzenia; stosownie do wyników badania może on zarządzenie to uchylić lub odpowiednio zmienić.

(5) Jeżeli oficer z powodów wymienionych w ust. (1) nie wykorzystał urlopu w ciągu roku kalendarzowego całkowicie lub częściowo, może go otrzymać w całości lub w części w następnym roku, przy czym urlopu tego może udzielić Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej.

§ 61. Terminy urlopów wypoczynkowych właściwi przełożeni określają na podstawie opracowanego planu urlopów na dany rok kalendarzowy, uwzględniając w miarę możliwości życzenia oficerów, po czym podają terminy urlopów interesowanym oficerom do wiadomości.

§ 62. (1) Ze względów zdrowotnych oficer może otrzymać urlop leczniczy.

(2) Podstawę do udzielenia urlopu leczniczego stanowią:

- a) orzeczenie lekarskie wydane przez szpital wojskowy,
- b) orzeczenie wojskowo-lekarskiej komisji rewizyjnej,
- c) orzeczenie lekarskie Instytutu Badań Lekarskich Lotnictwa.

(3) Czas spędzony na urlopie leczniczym przed wykorzystaniem należnego w danym roku urlopu wypoczynkowego odlicza się od przysługującej normy urlopu wypoczynkowego.

(4) Przepisu ust. (3) nie stosuje się, jeżeli orzeczenie stanowiące podstawę dla urlopu leczniczego stwierdza, że ze względów zdrowotnych wykorzystanie urlopu wypoczynkowego jest konieczne.

§ 63. (1) Oficer może otrzymać urlop ze względów służbowych:

- a) w razie przeniesienia do innej miejscowości — w wymiarze do dwóch tygodni,
- b) po powrocie z niewoli — jeżeli czas pozostawania w niewoli wynosi co najmniej sześć miesięcy — w wymiarze ośmiu tygodni.

(2) Urlopu ze względów służbowych z powodu przeniesienia udziela się bezpośrednio po zameldowaniu się oficera na nowym miejscu służbowym, jeżeli względy służbowe lub osobiste nie wymagają wyznaczenia terminu późniejszego.

§ 64. (1) Do urlopów okolicznościowych należą:

- a) świąteczne, których czas trwania określa każdorazowo rozkazem Minister Spraw Wojskowych,
- b) urlopy udzielane w ważnych sprawach osobistych.

(2) Udzielanie urlopów w sprawach osobistych jest dopuszczalne tylko w szczególnie ważnych przypadkach, przy czym urlopy te łącznie nie mogą przekraczać w roku kalendarzowym siedmiu dni.

(3) W razie konieczności udzielenia urlopów okolicznościowych ponad wymiar, określony w ust. (2), uprawniony przełożony może udzielić dalszego urlopu, nie przekraczającego w poszczególnym przypadku siedmiu dni, meldując o tym z podaniem powodów:

- a) Generalnemu Inspektorowi Sił Zbrojnych — jeżeli chodzi o oficerów pełniących służbę w Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych, Sztabie Głównym i instytucjach podległych,
- b) Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej — jeżeli chodzi o pozostałych oficerów.

§ 65. Oficerowie rezerwy i stanu spoczynku odbywający ćwiczenia mogą otrzymywać urlopy okolicznościowe w ważnych sprawach osobistych w czasie:

- a) do pięciu dni, jeżeli odbywają ćwiczenia sześciotygodniowe lub dłuższe,
- b) do trzech dni, jeżeli odbywają ćwiczenia poniżej sześciu tygodni.

Do art. 59.

§ 66. Urlopów wypoczynkowych udzielają:

- 1) Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej — Minister Spraw Wojskowych,
- 2) innym oficerom pełniącym służbę w marynarce wojennej — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej lub upoważnieni przez niego podlegli mu dowódcy i przełożeni tych oficerów.

§ 67. Urlopów leczniczych udzielają:

- a) oficerom, przebywającym w leczeniu w szpitalach marynarki wojennej — komendanci tych szpitali, oficerom zaś przebywającym w leczeniu w szpitalach wojska — komendanci tych szpitali w porozumieniu z przełożonym tej jednostki (dywizjonu lub wyższej), do której oficer ma przydział służbowy,
- b) innym oficerom:
 - do sześciu tygodni — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej, Dowódca

Floty, Dowódca Flotyli Rzeczej, Komendant Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej (równorzędni),
— ponad sześć tygodni — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej.

§ 68. Urlopów ze względów służbowych i okolicznościowych udziela się przełożeni o uprawnieniach równorzędnych z uprawnieniami co najmniej dowódcy pułku.

§ 69. (1) Udzielanie urlopów słuchaczom kursów wojenno-morskich regulują rozkazy Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

(2) Udzielanie urlopów oficerom marynarki wojennej słuchaczom szkół i kursów uruchamianych dla oficerów wojska regulują rozkazy Ministra Spraw Wojskowych.

Rozdział X.

Stopnie i odznaczenia państw obcych oraz odznaki zagraniczne.

Do art. 62.

§ 70. (1) Oficer, który otrzymał od obcego państwa stopień albo odznaczenie, składa o tym w drodze służbowej meldunek Ministrowi Spraw Wojskowych przez Gabinet Ministra prosząc o wyjednanie zezwolenia Prezydenta Rzeczypospolitej na przyjęcie stopnia lub przyjęcie i noszenie odznaczenia; do meldunku dołączyć należy odpis dokumentu nadającego stopień lub odznaczenie.

(2) Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o udzieleniu zezwolenia ogłasza się w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 71. (1) Oficer, który otrzymał zagraniczną odznakę wojskową odpowiadającą swoim charakterem odznakom polskim, jak np. pilota itd. lub odznakę ukończenia cudzoziemskiego zakładu naukowego albo odznakę pamiątkową formacji cudzoziemskiej odpowiadającą polskim odznakom oddziałowym (pułkowym) itp., składa w drodze służbowej meldunek Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej prosząc o wyjednanie zezwolenia Ministra Spraw Wojskowych na jej przyjęcie i noszenie.

(2) Zarządzenie o udzieleniu zezwolenia ogłasza się w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Rozdział XI.

Podział korpusów osobowych na grupy oraz przenoszenie oficerów z jednego korpusu osobowego do drugiego lub z jednej grupy do drugiej.

Do art. 71.

§ 72. (1) Korpus oficerów służb marynarki wojennej dzieli się na:

- 1) grupę oficerów technicznych,
- 2) grupę oficerów lekarzy,
- 3) grupę oficerów administracji.

(2) W skład grupy oficerów technicznych wchodzi:

- a) oficerowie-konstruktorzy okrętów,
- b) oficerowie-mechanicy,
- c) oficerowie-elektrotechnicy (radiotechnicy, teletechnicy itp.),
- d) oficerowie-konstruktorzy samolotów,
- e) oficerowie - technicy lotnictwa morskiego,
- f) oficerowie - hydrotechnicy i specjaliści budowlani,
- g) oficerowie - technicy uzbrojenia,
- h) oficerowie-technicy broni podwodnych,
- i) oficerowie - hydrografovi (nie przeznaczeni do liniowej służby na okrętach i zajęci w swej specjalności).

nie przeznaczeni do służby na okrętach i zajęci w dziale techniczno - administracyjnym

nie przeznaczeni do służby na okrętach i zajęci w dziale techniczno - administracyjnym

(3) W skład grupy oficerów administracji wchodzi:

- a) oficerowie-komisarze,
- b) oficerowie-intendenci,
- c) oficerowie administracyjni.

Do art. 72.

§ 73. Szczegółowe warunki przenoszenia oficerów marynarki wojennej do poszczególnych korpusów osobowych bądź grup oraz do marynarki wojennej do wojska albo z wojska do marynarki wojennej, jak: wymagany wiek, rodzaj i czas trwania praktyki, szkoły lub aplikacji oraz sposób ich odbywania, jak również sposób przeprowadzania egzaminów określają rozkazy Ministra Spraw Wojskowych.

§ 74. Do grupy oficerów administracji korpusu osobowego służb marynarki wojennej — jako oficerów administracyjnych — przenosi się na prośbę lub z urzędu oficerów z innych grup lub korpusów osobowych marynarki wojennej; w szczególności do grupy tej zasadniczo przenosi się poruczników marynarki i kapitanów marynarki korpusu oficerów morskich oraz oficerów liniowych w tychże stopniach istniejącego korpusu oficerów rzeczno-brzegowych, którzy po osiągnięciu granicy wieku, przewidzianej w art. 30 § 1 pkt 1) lit. b) nie zostali zwolnieni ze służby stałej.

Rozdział XII.

Zasady mianowania oficerów.

Do art. 73.

§ 75. (1) Oficerem marynarki służby stałej na stanowiskach hydrotechników i specjali-

stów budowlanych w grupie oficerów technicznych oraz w grupie oficerów lekarzy korpusu służb marynarki wojennej można mianować w miarę potrzeby oficera rezerwy lub podchorążego marynarki rezerwy, jeżeli:

- a) nie przekroczył 28 lat życia,
- b) jest stanu wolnego,
- c) posiada dyplom szkoły akademickiej, wymagany do służby na tych stanowiskach i w grupie oficerów-lekarzy,
- d) ma odpowiednie kwalifikacje służbowe oraz
- e) został uznany przez wojskowo-lekarską komisję rewizyjną za zdolnego do służby w tych grupach korpusu oficerów służb marynarki wojennej.

(2) Przepis ust. (1) ma również zastosowanie do oficerów i podchorążych rezerwy wojska, którzy mogą być przeniesieni do marynarki wojennej lub mianowani oficerami marynarki wojennej w grupie oficerów technicznych i w grupie oficerów-lekarzy korpusu służb marynarki wojennej.

§ 76. (1) Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej określa szkoły średnie i akademickie, dające podstawę do mianowania oficerami służby stałej.

(2) Szkołą kształcącą na oficerów służby stałej jest Szkoła Podchorążych Marynarki Wojennej.

Do art. 74.

§ 77. (1) Czas służby w danym stopniu liczy się od daty starszeństwa.

(2) Do służby w danym stopniu wlicza się:

- a) czas tymczasowego aresztowania lub zawieszenia w czynnościach służbowych, jeżeli postępowanie z powodu czynu stanowiącego przyczynę aresztowania lub zawieszenia w czynnościach zostało zakończone bez wyroku sądowego skazującego;
- b) czas pobytu w niewoli bądź zaginięcia na terenie działań wojennych, jeżeli dostanie się do niewoli lub zaginięcie zostało usprawiedliwione;
- c) czas urlopów;
- d) czas choroby i stanu nieczynnego do sześciu miesięcy, a jeżeli choroba pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową oraz jeżeli przeniesienie w stan nieczynny nastąpiło z powodu dostania się do niewoli lub zaginięcia na terenie działań wojennych — bez ograniczenia.

(3) Czas pozostawania w stanie nieczynnym ponad sześć miesięcy może być wliczony całkowicie lub częściowo do służby w danym stopniu, jeżeli przeniesienie w stan nieczynny nastąpiło dla pogłębienia wiedzy fachowej oficera albo z ważnych względów państwowych lub społecznych.

Do art. 75.

§ 78. (1) Mianowanie na stopień porucznika marynarki służby stałej i następne w korpusie oficerów morskich i w korpusie morskich oficerów technicznych, przeznaczonych do służby na okrętach morskich, może nastąpić, jeżeli dany oficer w okresie służby w stopniu posiadany pełnił służbę na okrętach morskich w kampanii lub w morskich sztabach zaokrętowanych na okrętach w kampanii na stanowisku przewidzianym składami osobowymi dla jego korpusu osobowego w stopniu posiadany lub wyższym przez następujące okresy czasu:

A) w korpusie oficerów morskich:

W stopniach	Zaokrętowanie w kamp. czynnej	W tym dowodzenia okrętem lub zesp.	U w a g i
kmdr-por.	16 mies.	16 mies.	*) z tego 3 mies może być zastąpione przez służbę w charakterze z-cy d-cy na k-torp., okręcie podwodn. lub większym okręcie morskim.
kmdr-ppor.	11 mies.	7 mies.	
kpt. mar.	16 mies.	6 mies. *)	
por. mar.	16 mies.	—	
ppor. mar.	16 mies.	—	

B) w korpusie morskich oficerów technicznych:

w stopniu kmdr-ppor.	—	11 miesięcy
" " kpt. mar.	—	11 "
" " por. mar.	—	13 "
" " ppor. mar.	—	13 "

zaokrętowania morskiego na okrętach w kampanii na stanowiskach technicznych.

(2) Do okresów wymienionych w ust. (1) zalicza się również służba w kampanii na okrętach morskich odbyta w poprzednim stopniu na stanowiskach, dla których składy osobowe przewidują co najmniej stopień posiadany przez oficera danego korpusu osobowego, o ile ta służba nie została zaliczona przy mianowaniu na stopień posiadany.

(3) Oficerom korpusu morskiego w stopniach porucznika marynarki i podporucznika marynarki, pełniącym służbę w lotnictwie morskim jako personel latający, Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej może w wyjątkowych przypadkach zaliczyć 25% czasu służby w składzie personelu latającego na poczet czasokresu

służby, określonego w ust. (1), lecz w ten sposób może być zaliczone nie więcej niż 50% tego czasokresu.

(4) Mianowanie na stopień porucznika marynarki i następnie do stopnia komandora-porucznika włącznie w korpusie oficerów morskich i morskich oficerów technicznych, nie przeznaczonych do służby na okrętach morskich, może nastąpić, jeżeli dany oficer w okresie służby w stopniu posiadanym pełnił funkcje co najmniej przez dwa lata na stanowiskach liniowych, przewidzianych składami osobowymi dla stopnia posiadanego lub wyższego; listę tych stanowisk we Flotylli Rzecznej, lotnictwie morskim i artylerii nadbrzeżnej oraz w innych oddziałach lądowych marynarki wojennej ustali Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej.

(5) Mianowanie na stopień porucznika marynarki służby stałej i następnie w korpusie osobowym oficerów służb marynarki wojennej może nastąpić, jeżeli dany oficer w okresie służby w stopniu posiadanym pełnił funkcje na stanowisku przewidzianym składami osobowymi dla jego korpusu osobowego i jego grupy dla stopnia posiadanego lub wyższego co najmniej przez dwa lata dla mianowania na stopień porucznika marynarki i kapitana marynarki, a trzy lata dla stopni wyższych.

(6) Czas pełnienia służby na danym stanowisku liczy się od dnia rzeczywistego objęcia funkcji z tym stanowiskiem związanej.

(7) Do czasu pełnienia służby na danym stanowisku wlicza się:

- a) czas trwania urlopu lub choroby, jeżeli nie przekraczają łącznie ośmiu tygodni w ciągu roku,
- b) czas odbywania kary pozbawienia wolności do czterech tygodni,
- c) czas zastępczego pełnienia funkcji, jeżeli wynosi co najmniej dwa miesiące.

(8) Przepisów ust. (7) lit. a) i b) nie stosuje się przy obliczaniu czasu zaokrętowania określonego w ust. (1) i (2).

§ 79. Mianowanie na stopień komandora-podporucznika może nastąpić, jeżeli oficer:

- 1) ma odpowiednie warunki zdrowotne, fizyczne i psychiczne wymagane w danym korpusie osobowym czy grupie; sposób badania stanu zdrowia zawierają przepisy sanitarne, a stopień sprawności fizycznej i psychicznej określa się na podstawie opinii przełożonych lub na zasadzie wyników pracy w czasie pobytu na kursach;
- 2) korpusu oficerów morskich, przeznaczonych do służby na okrętach morskich — złożył ponadto egzamin sprawdzający według programu ustalonego przez Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

Do art. 76.

§ 80. (1) Podporucznikiem marynarki rezerwy może być mianowany podchorąży marynarki rezerwy, który:

- a) odbył co najmniej dwa zwyczajne ćwiczenia wojskowe,
- b) uzyskał ocenę służbową kwalifikującą go do objęcia stanowiska oficerskiego.

(2) Sposób przedstawiania wniosków o mianowanie podporucznikami marynarki rezerwy określają osobne rozkazy.

(3) Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej określa szkoły akademickie krajowe lub zagraniczne, których ukończenie jest wymagane do pełnienia służby w korpusie morskich oficerów technicznych.

(4) Do mianowania na stopnie porucznika marynarki rezerwy i kapitana marynarki rezerwy wymagane jest posiadanie odpowiednich kwalifikacji służbowych w posiadanym stopniu, odbycie co najmniej dwóch zwyczajnych ćwiczeń wojskowych, a ponadto:

- a) dla podporucznika marynarki rezerwy — pozostawanie co najmniej przez trzy lata w stopniu podporucznika marynarki rezerwy,
- b) dla porucznika marynarki rezerwy — pozostawanie co najmniej przez cztery lata w stopniu porucznika marynarki rezerwy oraz złożenie egzaminu na kapitana marynarki rezerwy według programu, ustalonego przez Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej, odrębnie dla Floty i odrębnie dla Flotylli Rzecznej.

(5) Szkołą kształcąca na oficerów rezerwy są kursy marynarki wojennej rezerwy przy Szkole Podchorążych Marynarki Wojennej.

R o z d z i a ł XIII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 81. Wszystkie udzielone dotychczas zezwolenia na wykonywanie zawodu cywilnego lub prace okresowe, jako też na udział we władzach zarządzających lub nadzorczych mają być przedstawione Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej w terminie jednomiesięcznym od daty ogłoszenia rozporządzenia niniejszego wraz z wnioskami interesowanych instytucji lub prośbami oficerów w celu zatwierdzenia na zasadach określonych w dekreście o służbie wojskowej oficerów i w rozporządzeniu niniejszym.

§ 82. (1) Oficerowie grupy administracji korpusu osobowego służb marynarki wojennej, którzy posiadali tytuł „dyplomowany”, tracą prawo do tego tytułu z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(2) Oficerowie grupy administracji (intendenci), którzy na podstawie ukończenia Wyższej Szkoły Intendentury, byłego Kursu Intendentów przy Wyższej Szkole Wojennej lub innej równorzędnej szkoły albo kursu za granicą mieli prawo do używania tytułu „dyplomowany”, otrzymują specjalne oznaki, które określają osobne przepisy.

§ 83. (1) Do czasu likwidacji istniejącego korpusu oficerów rzeczno-brzegowych rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie również do oficerów tego korpusu, z tym jednak zastrzeżeniem, że Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej ustali, którzy z oficerów tego korpusu osobowego mają być uważani za oficerów broni, a którzy — za oficerów służb w tych przypadkach, gdy dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów i rozporządzenie niniejsze ustalają dla oficerów broni i oficerów służb odmienne warunki.

(2) W zależności od wyników podziału wymienionego w ust. (1) oficerowie korpusu rzeczno-brzegowego służby stałej w stanie czynnym mogą być mianowani do stopnia wyższego na warunkach ustalonych w § 78 ust. (4) dla korpusu oficerów morskich i morskich oficerów technicznych, nie przeznaczonych do służby na okrętach morskich, lub w § 78 ust. (5) dla oficerów korpusu osobowego służb marynarki wojennej.

§ 84. W roku 1938 mogą być mianowani na wyższy stopień na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej również ci oficerowie korpusów osobowych broni i służb marynarki wojennej służby stałej w stanie czynnym, którzy posiadają cenzus dowodzenia i zaokręgowania niezbędny do mianowania na wyższy stopień w myśl dotychczasowych przepisów.

§ 85. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

Załączniki do rozp. Ministra Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1938 r. (poz. 95).

Załącznik Nr 1

do § 3 ust. (4).

TABELA TYTUŁÓW OFICERÓW MARYNARKI WOJENNEJ.

A. Oficerowie służby stałej w stanie czynnym:

Korpus osobowy oficerów marynarki wojennej	Grupa ofic.	Tytuł oficera w pełnym brzmieniu	Tytuł w skrócie	Tytuł w skrócie oficerów dyplomowanych
W korpusie oficerów morskich:		admiral wice-admiral kontr-admiral komandor komandor-porucznik komandor-podporucznik kapitan marynarki porucznik marynarki podporucznik marynarki	admiral w-admiral k-admiral kmdr kmdr-por. kmdr-ppor. kpt. mar. por. mar. ppor. mar.	kmdr dypl. kmdr-por. dypl. kmdr-ppor. dypl. kpt. mar. dypl.
W korpusie morskich oficerów technicznych:		kontr-admiral komandor kapitan marynarki porucznik marynarki	k-admiral kmdr kpt. mar. por. mar.	
W korpusie oficerów służb mar. woj.:	techn. zdrowia adm.	{ kontr-admiral komandor kapitan marynarki kapitan marynarki lekarz kapitan marynarki komisarz kapitan marynarki intendent porucznik marynarki administracyjny	k-admiral kmdr kpt. mar. kpt. mar. lek. kpt. mar. kms. kpt. mar. int. por. mar. adm.	

B. Oficerowie poza służbą czynną:

Stosunek do służby wojskowej wzgl. charakter stopnia oficera	Tytuł oficera w pełnym brzmieniu	Tytuł w skrócie	
Oficerowie:	służby stałej w stanie nieczynnym	komandor dyplomowany w stanie nieczynnym	kmdr dypl. w st. niecz.
	stanu spoczynku	komandor-porucznik w stanie spoczynku	kmdr-por. w st. spocz.
	rezerwy	kapitan marynarki rezerwy	kpt. mar. rez.
	pospolitego ruszenia	komandor pospolitego ruszenia	kmdr posp. rusz.
	kontr-admiral tytularny	k-adm. tyt.	
w stopniu honorowym	porucznik marynarki zwolniony od obowiązku wojskowego	por. mar. zw. od ob. wojsk.	

- oficerowie rezerwy powołani do służby czynnej podają w tytule wyrazy: „powołany do służby czynnej”, np. „kapitan marynarki rezerwy powołany do służby czynnej” (kpt. mar. rez. pow. do st. cz.);
- oficerowie kontraktowi podają w tytule po określeniu stopnia jego charakter, np. „porucznik marynarki kontraktowy”, „porucznik marynarki lekarz kontraktowy”;
- oficerowie na czas wojny podają po określeniu stopnia wyrazy: „na czas wojny”, np. „podporucznik marynarki na czas wojny” (ppor. mar. na cz. w.).

Nr

P A T E N T O F I C E R S K I

Godło Państwa

Na wniosek Ministra Spraw Wojskowych, stwierdzający, iż Pan,
....., urodzony dnia..... posiada przygotowanie wojskowe
i zalety właściwe powołaniu oficera, oraz mając przeświadczenie, że wszędzie i zawsze okaże
się godnym stopnia oficerskiego i gotów będzie wszystko poświęcić

K U D O B R U I C H W A L E O J C Z Y Z N Y

mianuję go podporucznikiem marynarki
w korpusie..... ze starszeństwem od dnia.....
z kolejnością.....

Warszawa, dnia.....

Prezydent Rzeczypospolitej;

Minister Spraw Wojskowych:

SzeF Biura Personalnego
Ministerstwa Spraw Wojskowych:

(Pieczęć okrągła)

Godło Państwa

R Z E C Z P O S P O L I T A P O L S K A

M i a n u j ę

Pana....., urodzonego dnia.....

w korpusie.....

ze starszeństwem z dniem....., z kolejnością.....

Warszawa-Zamek, dnia.....

Prezydent Rzeczypospolitej:

Minister Spraw Wojskowych:

Szef Biura Personalnego
Ministerstwa Spraw Wojskowych:

(Pieczęć okrągła)

Zezwolenie na zawarcie małżeństwa

Panu.....
(stopień, nazwisko i imię) (przydział służbowy)

zezwalam w myśl § 38 rozp. Ministra Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1938 r. w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 95) na zawarcie małżeństwa z panią.....

....., córką.....
(imię i nazwisko narzeczonej) (imiona).....
rodziców i nazwisko panieńskie matki)

Zezwolenie niniejsze jest ważne do dnia.....19..... r.

....., dnia..... 19..... r.

(Pieczęć okrągła)

(podpis)

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie. 96905

Cena 60 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorialnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Dz. Ustaw 30-130.